

George W. Bush

Fars hævner

George W. Bush blev USAs 43. præsident i det måske mest kontroversielle præsidentvalg i landets historie.

Det var hans modstander, demokraten Al Gore, der samlet set fik flest stemmer, men valget i delstaten Florida endte i kaos og blev til sidst afgjort i Højesteret. Her afgjorde et flertal af dommerne, at stemmerne i staten ikke skulle tælles om. Dermed fik republikaneren Bush valgmandsstemmerne i staten og nøglen til Det Hvide Hus.

Fars søn

Den 56-årige Bush tilhører et af de politiske dynastier i USA. Han efterfølger sin far, George H. Bush i embedet otte år efter, at faren tabte valget til Bill Clinton.

Selv om den "unge" Bush på mange måder virker som en temmelig jævn mand, tilhører han den amerikanske elite. Han fik sin uddannelse på USAs bedste uddannelsessteder Yale og Harvard. Hans modstandere har dog altid beskyldt ham for ikke at være en opvakt og engageret studerende.

George W. Bush skabte sig en personlig formue ved at gå ind i oliebranchen i midten af halvfjerdserne, godt hjulpet på vej af familiens udstrakte netværk. Da de amerikanske erhvervsskandaler hærgede USAs økonomi i foråret og sommeren 2002, kom det frem, at præsident Bush har været ude i gråzonerne med nogle af sine erhvervsaktiviteter. Måske derfor er det hans ejerskab og ledelse af baseballholdet Texas Rangers, der spiller den største rolle i præsidentens personlige biografi på Det Hvide Hus' hjemmeside.

George W. Bush blev valgt til guvernør i delstaten Texas i 1994, og genvalgt i 1998. Her gjorde han sig blandt andet bemærket ved aldrig at benåde en dødsdømt, og i hans embedsperiode satte Texas år for år nye rekorder i henrettelser.

Medfølelse konservativ

George W. Bush byggede sin præsident-valgkampagne på, hvad han kaldte "medfølelse konservatisme" - et slogan der skulle signalere, at Bush både ville forfølge traditionelle konservative, amerikanske mål - og ville være socialt ansvarlig. Men før det katastrofale terrorangreb på New York og Washington den 11. september 2001 havde Bush-regeringen dog især koncentreret sig om en stor skattenedsættelse. Og siden den 11. september har regeringen set alt igennem "terror-krigens" optik. Bush har efter mange kritikeres og erhvervsfolks mening for eksempel været utilgiveligt passiv, mens den ene gigantiske erhvervsskandale efter den anden har hærget den amerikanske økonomi, og rystet tilliden til aktiemarkedet.

Siden 11. september har regeringen gjort "den globale krig mod terrorismen" til det altoverskyggende tema i amerikansk politik.

Men det er først i løbet af sommeren 2002, at Irak og

Fars hold

George Bush har omgivet sig med folk, der spillede centrale roller, da Bush senior i 1991 stod i spidsen for Golf-krigen. Den mest fremtrædende er vicepræsident Cheney, der var forsvarsminister under Golfkrigen. Og den nuværende forsvarsminister, Donald Rumsfeld, der besad nøglepositioner under præsidenterne Nixon, Ford og Reagan, er sammen med Cheney den mest udfarende blandt de såkaldte "høge", der vil sætte USAs militær ind mod styret i Bagdad med det entydige formål at fjerne Saddam Hussein.

Ironisk nok var Donald Rumsfeld manden, der i 1983-84 genåbnede relationerne mellem USA og Irak, da han som præsident Reagans udsending i Mellemøsten mødtes med Saddam Hussein. Under den iransk-irakiske krig solgte USA våben og materiel til Irak.

En anden nøglespiller fra Golf-krigen er Colin Powell, tidligere firestjernet general, nu udenrigsminister. Han var formand for stabscheferne i 1991, og dermed den højest rangerende militærperson under Golf-krigen.

Powell er den førende "due" i regeringen, og uden tvivl manden, der sikrede, at George Bush blev overtalt til at gå via FN's Sikkerhedsråd, da regeringen i sommeren 2002 ændrede fokus fra Afghanistan og al-Qaida til Irak.

Går efter Saddam

Selv om det formelle amerikanske krav lyder, at Saddam Hussein skal give afkald på sine (mulige) masseødelæggelsesvåben, har Bush og hans nærmeste medarbejdere ikke på noget tidspunkt lagt skjul på, at de ønsker at udskifte styret i Bagdad. Igen og igen har de slået fast, at USA med eller uden FN's medvirken vil gribe ind i Irak med henvisning til, at Irak er en trussel mod USAs "nationale sikkerhed".

USA har ikke, trods den store vægt, man lægger på at vinde international tilslutning til et angreb på Irak, fremlagt beviser for, at Irak råder over våben, der truer USA eller lande uden for den mellemøstlige region.

Det har ført til spekulationer om, hvorvidt den amerikanske prioritering dækker over et forsøg på at vinde kontrol over verdens næststørste, kendte olieforekomster - ud over at rumme et element af personlig hævn på Bush seniors vegne.

George W. Bush er, som alle betydende republikanske politikere, erklæret stærkt troende kristen. Det republikanske partis "græsrodder" er i dag i stor udstrækning påvirket af det såkaldte kristne højre, og ingen kandidat, der ønsker en republikansk opstilling, kan i dag trods de konservative grupper.

Saddam Hussein har erstattet terroristen Osama bin Laden og Afghanistan-problemet i den amerikanske sikkerhedspolitik.